

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh van alder Heylighen, dat de goede Religieusen onder de Martelaers gherekent worden, ende hoe dat door dancksegghinghe de verdiensten de Heylighen onse vvorden. Dat LVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Op den Feestdagh van alder. Heylighen, dat de goede Religieusen onder de Martelaers gherekent worden, ende hoe dat door dancksegghinghe de verdiensten der Heylighen onse vvorden.

DAT LVII. CAPITTEL.

Op den feestdagh van Alderheylighen heeft se inden Geest verstaen de ontwtsprekelycke verholentheden vande glorie des nimmermeer ghenoech gheprezen Ouybuldicheyts/ ende hoe dat de selfste salighe ende glorieuse Ouybuldicheydt in haer seluen sonder beghin ende eynde wtbloepende van alle soeticheyt ende genoechte aen alle de Heylighen/ ooc eewige bliffchap/ glorie/ ende salicheydt gheeft: maer ouermidts de menschelycke cranckheyt en heeft se niet connen verclaren vande dinghen diese so claer inden claren spiegel vande claerheyt Godts ghesien hadde: op dat de menschen daer eenigh verstant wt souden grijpen connen / wtghefondert dit weynigh / het welck sy noch nauwelijcs half gebroken door eenige gelyckenisse heeft connen re kennen geue. Daer is da veroopenbaert gelwozden de Heere der crachte. Den Coninck der glorien inde gedaente van eenen ouermachtigen Vader des huysgelins/ die gereet makende een groote maeltijt aen alle syn Princen ende Dorsten/ heeft daer toe oock geroepen alle syn vrienden ende gebueren. Want hy de fonteyne des leuens/ den oorspronck des eewigh lichts/ en den oorspronck van alle goet/ de versadende versaedtheyt der Enghelen (om de eerweerdicheyds wille ende deuotie / maer

§§

door

dooz op dien dagh vande Kercke gebiert worde
 den feestdagh van Alderheyligen y scheen ooc
 alle de ghelouighē die noch op aertrick wou-
 nen/vande strjdende Kercke in sſchen geschiet
 te hebben onder de Chozen die nu inden he-
 mel zijn triumpherende na de verdiensten van
 elcks weerdigheyt. Om wel te verstaen die het
 houtvelijck wettelijck gebrypckende inde bree-
 se Godts gheoeffent worden in goede werckē/
 die schenen te zyn by de h. Patriarchen. Maer
 die soo weerdich zijn/datse de secreten ende ver-
 holentheden Godts weten / die schenen onder
 de Propheeten ghemengelt te zyn. Die pzeken
 ende de h. Schryftute leeren / die waren ver-
 saemt met de h. Apostelen/ende soo van d'ane-
 der desghelijcks. Sy heeft oock besondert gesien
 dat de Ordenen der Religieusen die onder de
 ghehoorſaemheyt der Orden leuende Godt
 dienden/bergerert waren/ende bereenicht met
 de Martelaers: om dat gelijck de Martelaers
 in dat lidt waer in sy geleden hebben/booz den
 Heere / een sonderlinghe cieraet/ende daer by
 ooc maght vercregen hebben met een ontweer-
 deertlyck verheughen : soo oock de Religieusen
 booz elke genoechte / waer van sy hen in waer-
 sake het oock zy onthoutwen/als int sien/sma-
 ken/hoozen/wandelen/ spzeke/ ende met dier-
 gelijcke gelijck gemaecht zynde de verdiensten
 der Martelaren / sullen oock ghelijcken loon
 met hen hebben inden hemel. Want al ist dat
 den vervolgher hun bloedt niet en stort / noch-
 tans dat meert is/sy beneerstigen hunnen eyge
 wille af te synden dooz geduerige onthoutwin-
 ghe/ als op-offerende den Heere een daghelijck
 sacrificie des belijdinghs / tot eenen tenick van
 wonderlycke soeticheyt. Hier na soose soude
 com

cont
 he/n
 heer
 ker
 om t
 baer
 De t
 heyt
 Reli
 is de
 bedu
 heyt
 selue
 niet
 bet
 de m
 wt h
 God
 derh
 he w
 dooz
 wo
 hy i
 dich
 heyt
 gen
 heef
 tich
 heef
 vol
 ende
 beg
 heef
 noe
 de v
 Ein

communiceren/ willende biddē vooz de Kercke/maer gheenen ſmaeck hebbende bat ſy den Heere/ dat waert tot ſynen lof datſe vooz de Kercke bat dat hy haer ooc ſoude ſmaec geuen om te bidden. Ende terſtondt zyn haer beropē haert gewozden verſcheyden veruen/te weten: De witticheydt vande Maeghdelycke ſupuerheyt/ Hiacinten couleur der Confeſſoren ende Religieuſen / der rooſen verue die de blomme is der Martelaren / ende noch ander veruen/beduydende de verdienſten van alderhande Heplighen. Onder de welke ſooſe dooz haer ſeluen wilde tot den Heere gaen / ſiende datſe niet en was bliuende dooz eenighe van deſe veruen/doozt ingeuen vande h. Geest/ die aert de menſchen de wetentheyt leert/ heeftſe begoft wt het iuighſte vande affectie haerder herte Godt te bedancken vooz alle die opt ſyn gratie verheuen heeft inde ſtaet vande Maeghdelycke weerdigheyt/biddende dooz de liefde / waer dooz hy hem gheweerdicht heeft vooz ons te worden de Sone van een Maeght dat alle die hy inde Kercke vercofen hadde tot die weerdicheyt/dat hy die inde wonderlycke ſupuerheyt des herten ende lichaent ſoude geweerdingen tot ſynen lof en glorie te bewaren/terſtont heeftſe gheſien dat haer ſiele met ghelycke witticheyt blonck als der Maeghden. Daer na heeftſe Godt bedanct vooz de hepligheyt ende volmaectheyt van alle de Heplige Confeſſoren ende Religieuſen/ inde welke de Heere opt vā beginſel des wereldts af/ wel-behagen gehad heeft: biddende dat de Heere ſoude bewaren die noch ſtrydē inde Kercke onder het habgt van de Religte tot een ſaligh eynde van hun leuen. Ende terſtont wert haer ſiele ghegeuen het cie

Door dāc
legginge
vwordē de
verdēſte
der Hey-
ligen onſe

raet bande violette verue. Dierghelycke doer
 soose dooz elcken staet der Heylighen den Heere
 danckende hadt dooz vermeerderinghe ende
 booztgank bande Kercke/soo scheen haer siele
 dooz het blincken van elke verue/die sulcken
 Orden beduyden/verciert te worden. Ten lesse
 soose Godt danckende dierghelycker hadt dooz
 den staet der ghenet die hem beminnen / soo
 scheen haer siele met een gouden cket omhan-
 ghen te worden / ende alse soo dooz het cieraet
 van verschepden bediensten bande H. Kercke
 wonderlijck verciert stont inde teghentwooz-
 dicheyt des Heeren/hp sijn genoecht nemende
 inde straphedde / seyde tot alle sijn Heylighen:
 Siet dese staet hier in een verghult cleedt om-
 hanghen met schackiersel / ende soo wtsteken-
 de sijnen arm heeft hysse genomen op sijn bo-
 ste om haer te ondersteunen/ als die ouermits
 de wtbloepentheyt des wellusticheyts niet en
 coste haer ouer eynde houden. Daer na soo de
 ure van te communiceren aenstont/ende se
 in haer groote swachheyt der crachten geboel-
 de/soo heeftse gheseyt tot den Heere: En hoe sal
 ic v nu mijnen Heere o alderlieffsten/die tot my
 comt int H. Sacrament conuen eeren/my tot
 v oprechtende:ouermits dat ic geen cracht en
 hebbe/noch ooc yemanden last gegeuen hebbe
 om my te helpen. De Heere heeft geantwoorde:
 Wat hebby van doen de hulpe der menschen/
 die stennende op my uwen beminden onder-
 houden wordt met de armen van mijn almid-
 gentheyt? Waer ouer sek v cracht genoech sal
 geuen om dooz v seluen op te rysen/ende op v
 beenen te mogen staen. Ende so dooz de hulpe
 der gratie die te voren langen tijt sonder hulpe
 van andere niet en hadde conuen opstaen oft
 gaen/

gaen/ iſſe opgheſtaen om te eeren het Lichaem
Chriſti dooz haer ſelue inde ſtercte des Geests/
dooz wiens mededeelachticheydt ſy verſaep
zinde gheluckelyck eenen Gheest met hem is
ghelwozden.

Op den Feestdagh van S. Elizabeth, hoe aenghe-
naem dat het de Heyligē is dat vvy Godt voor
hen louen.

DAT LVIII. CAPITTEL.

Op den feestdagh van S. Elizabeth/soome
inde Sequentia ſanc dit/ Mater nos agnosce.
Deſe deuotelijc de ſalighe Elizabeth groetende
badt haer datſe haer ontweerdighe gedachtrigh
ſoude zyn. Waer op ſy gheantwozdt heeft:
Ick kenne v inden ſpiegel vande eeuwighe claer-
hepdt/ inden welcken claerlijck bliſckit alle de
meyninghe van v wercken. Ende als deſe ſey-
de: En rekent ghy niet de giften tot achterdeel
van uwen lof/ dat ick ſinghende in v feeste al-
leenlijck mijn meyninghe ſtiere tot hem/ van
den welcken ghy het alle (waer vooz ghy ghe-
prezen wordt) dooz gratie ontfanghen hebt/ tot
v bycans gheen opſicht nemende? Waer op ſy
Gheenslings ſeydeſe/ maer het is my onepnde-
lijcker aenghenamer/ ia des te ſoeter doer ghy
mijn affectie daer feest dooz aen/ ghelijck v
mandt meer vermaec heeft in een muſijck in-
ſtrument als in het bleeten der ſchape/ oft
bzullen der offen.

De Heyki
gen ken-
nen onſe
meynin-
ghe inden
ſpiegel
vande ee-
vwighe
clacrhete

